

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Der er et enkelt forvrøvlet element, som er gået igennem hele debatten – især hr. Svend Erik Hovmand har været flittig – og derfor synes jeg, jeg vil kommentere det.

Det er påstanden om, at den store offentlige sektor i Danmark skulle have noget at gøre med antallet af iværksættere. Det er rigtigt, at i Tyskland og Holland er der en tradition for, at børnehaver, plejehjem osv. ikke drives direkte af kommunen, men drives af private, selvejende institutioner for offentlige midler. Man kan diskutere, om det er godt. Der er noget udmærket i, at det er selvgroet osv., så det kan vi godt diskutere. Det er en interessant socialpolitisk diskussion, men den har intet at gøre med den offentlige sektors størrelse. Det er ganske enkelt en anden måde at organisere det på, og den har intet at gøre med antallet af iværksættere.

Så siger hr. Svend Erik Hovmand, som om det skulle hænge sammen, at lysten til at være iværksætter i Danmark er mindre end i noget andet land. Det ved jeg ikke hvor hr. Svend Erik Hovmand har fra.

Derimod er det rigtigt, at antallet af folk, der faktisk iværksætter, er mindst i Danmark. Det har SF ved efterhånden ganske mange debatter påpeget, og den store hæmsko for at være iværksætter i Danmark er, at det er sværere i Danmark end i noget andet land at skaffe egenkapital. De fleste lande har efterhånden udviklet ordninger, f.eks. den tyske Eigenkapitalhilfe, hvor man kan få offentlige lån lavt forrentet i begyndelsen og med en lang afdragsfri periode som en del af finansieringen.

Den slags ordninger har de borgerlige partier konsekvent afvist at indføre i Danmark, og det er det, at det er så svært at skaffe kapital til at iværksætte for, der er hovedårsagen til, at vi har en katastrofalt lav iværksættelse i Danmark.

Det kunne være ønskeligt, hvis de borgerlige partier – som nu har erkendt problemet; det er da godt – også ville være med til løse det i stedet for bare at tale for, at vi skal have flere selvejende børnehaver. Det skal vi måske have, men det er jo en helt anden diskussion.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er erhvervsministerens hjertebarn, hjemmesideordningen, der kalder mig herop.

Det bliver nævnt, at det er fint at gøre rent i tog og skibe eller i erhvervslivet som sådan.

Men det er jo ikke så mærkeligt, når man tænker på, at det er før skat, og at momsen er fradragsberettiget. Hvis det er i den private sektor, er det efter skat og med moms. Der er en meget, meget stor forskel. Lad os tage et eksempel, f.eks. et ægtepar, hvor både mand og kone er smede. Hvis de måtte tage en medhjælper i huset med fradrag eller uden moms, så tror jeg, hjertebarnet ville blomstre.

Når man kommer rundt i landet og snakker om erhvervslivet, bliver man af og til fortalt, at de unge mennesker efterhånden er blevet så kloge, at de ikke vil iværksætte mere, for de ved jo, at pr. tradition skal 75 pct. af dem holde op, inden der er gået fem år. Det er blevet så vanskeligt og så hårdt, at man næsten er sikker på, at det skal kuldsejle.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hr. Svend Erik Hovmand klynker over iværksætterne. Det håber jeg ikke er den eneste indsats fra hr. Svend Erik Hovmands side. Det tror jeg heller ikke det er.

Skal vi ikke være enige om, at det vil vi ikke, men at vi tager en debat som optakt til forhandlinger mellem Folketingets partier. Den debat finder sted i næste uge på baggrund af rapporter, og hvad partierne i øvrigt synes, og så bruger vi foråret til at prøve at få hæftet os fast i det problem, som vi er enige om alvoren af. Det vil jeg gerne understrege.

Jeg vil ikke klynke over det, men jeg vil søreme godt slå ørene ud og sige: Hvad kan vi gøre for, at det ændrer sig gradvis over nogle år? For det er jo ikke noget, man bare lige gør. Men jeg tror, der er mange ting, vi kan finde ud af i fællesskab; det var alene valget af ordet klynkeri, som jeg i øvrigt så mener blev opfattet i den ånd, det blev sagt.

Så må jeg sige til fru Pernille Sams: Ja, ja, ja, ja, det kan godt være, det var overdrevet lidt. Jeg tror nu slet ikke, det var fru Pernille Sams, jeg citerede, men nogle af erhvervsorganisationerne, der af og til gav indtryk af, at nu var det ved at bryde sammen. Men lad os ikke skændes om det. Det kan da være, den fik lidt rigeligt.

Men jeg svarede nu altså også på, at noget af det, vi selvfølgelig skal passe på, er det med omkostningerne, og jeg nævnte den bekendtgørelse, der er blevet udstedt i denne regerings tid, som var forberedt af den tidligere regering, og som faktisk gør, at der rundt omkring bliver en øget opmærksomhed om, at det dér med bare at få et problem løst ved at lade erhvervslivet beta-